

Aina Ginard

Per **Enric Culat**
eculat@balearsfaciencia.com

“Per a mi el GOB representa aire;
és el lloc on m’hi sento còmoda”

Aina Ginard és una lluitadora. Encomana optimisme i ganes de viure, de somriure i de gaudir de les petites coses, com per exemple conversar i prendre un batut d’ametlla una tarda d’estiu asseguts a una terrassa a l’ombra. Algunes d’aquestes petites coses són tan evidents que la majoria de les persones sovint les oblidem i no les tenim en compte, com simplement respirar. Potser per això n’Aina assegura que se sent tan còmoda al GOB, on hi troba “aire” o llibertat per pensar el que pensa, per participar o per discrepar en tot moment. La seva discapacitat segur que la limita en algunes coses, però no és cap impediment en l’essencial, és a dir, a tenir ganes de fer aquestes coses.... Per n’Aina sempre hi ha “alternatives i dreces que fan el trajecte possible; tu descriu-me el camí, i jo et diré si el puc fer”. Aquesta frase descriu perfectament la seva manera de pensar i de veure les coses. A l’entrevista també ens parla de les seves aficions: la biologia marina, la natació i l’ornitologia. “Les aus són homònimes dels peixos, grans nedadors de l’aire”..... Aquesta és una excel·lent i imaginativa definició que serveix per aglutinar les seves tres aficions. Però en té més, descobriu-les en aquesta entrevista que espero que gaudiu talment com si estiguéssiu asseguts en una terrassa prenent un batut d’ametlla, a poc a poc, amb ganes de viure i de somriure.

ALBERTO SERRANO

Optimista per naturalesa?

Sí, és la meva fórmula per sobreviure, si no, ni m’aixecaria del llit.

Per què t’agrada la biologia marina?

Perquè em sembla un entorn poc conegut. Avui en dia sabem més de l’espai i l’univers que del que corre per falles i grutes submergides. Perquè és d’allà d’on venim i, afortunadament, no ho hem pogut conèixer.

Un altre de les teves aficions és l’esport. Hi ha alguna relació o algun lligam que en principi no veiem entre la biologia marina i l’esport?

En general els esports m’han fet possible arribar a llocs on mai hauria estat possible arribar-hi, com és el cas de l’esquí de muntanya. Gràcies als telecabines, vaig

poder admirar una sortida de sol a sobre del cim d’una muntanya. La natació i el submarinisme m’han proveït la possibilitat d’acostar-me a aquest entorn marí.

Quin son els teus esports favorits?

La natació, el ciclisme o simplement anar d’excursió, tot i que sóc incapaç de dir que no a qualsevol esport que se’m posi per davant, sobretot si són a l’aire lliure i sense massa estris per poder-los practicar. Tampoc sóc gaire bona en esports d’equip, però un bon partit de bàsquet pot ser una bona font de rialles.

L’esport t’ha ajudat a superar la teva discapacitat?

Juntament amb la meva família, sí. L’esport ajuda a conèixer-te a tu mateix i dominar tant el teu cos físic com mental. L’esport vehicula la descoberta dels teus

límits, el respecte i el control posterior una vegada aconseguits.

Nedes per competir o només com a hobby?

Ui... he nedat per molts motius, primer per recomanació mèdica, després per competir i ara per afecció. La competició té un vessant de creixement personal que va més enllà de l’esport en si, però els meus resultats no eren increïbles i ser dona, nedadora i discapacitada no em pagava el lloguer. Ara ho faig per allunyar maldecaps i cabòries. En haver acabat i haver sortit de la dutxa tot es veu més clar.

Nedar a la mar relaxa?

Molt més que no això. Nedar a la mar és com si et fessin un massatge al llit de casa teva.

T’agraden els esports d’aventura?

M’encanten, pel mateix que he dit abans, són la possibilitat de trobar nous límits, noves situacions a superar. A més, la major part es fa a l’aire lliure i això és indispensable per passar una bona estona.

Quin esport t’agradaria practicar que encara no hagis provat mai?

Bé, amb permís de ma mareta, comença a ser hora que voli una mica, una altra versió de nedar, ala delta, paracaigudisme, o seguint dins l’aigua, el ràfting.

Professionalment, t’agradaria tenir una ocupació concreta?

He treballat per a l’administració pública i l’empresa privada i cap de les dues em motiva professionalment i menys en la

situació de crisi de valors d’avui en dia. Necessito estar aprenent contínuament. Ara estic a l’atur, després d’un any estudiant un màster a la Fundació Johan Cruyff i m’he embarcat en un projecte que fusioni les meves dues passions, potser en una temporada muntaré la meua pròpia empresa.

Has treballat a l’oficina del Punt d’Informació Ambiental (PIA). Quines son les inquietuds i les preguntes més comunes per part de la gent respecte del medi ambient?

El temps que jo hi vaig ser es demanaven procediments, permisos, saber si allò que volien fer era possible, si estava bé o malament.

I la cosa més estranya que t’han demanat mai?

Uiii! De tot color i de tota mida... Sempre conto la mateixa i és que em va impactar molt perquè acabava de començar i ja em vaig plantejar la gran pregunta, arran d’una altra: una persona em va demanar com es podia fer per foragitar els dragons del seu balcó que apareixien tots els hores baixes. Això em va suscitar-ne una altra, la gran pregunta, que segueix essent: què és el medi ambient?

Creus que la gent te una idea prou clara del que vol dir “medi ambient” i del que realment implica aquesta paraula?

Des del meu humil punt de vista, no. O millor dit, no és el mateix per a tothom. S’ha edulcorat aquesta paraula fins a convertir-la en una moda. Avui en dia el medi ambient són els “arbres i animals”, les coses són ecològiques quan van pintades de verd i estar conscienciat és separar els residus correctament, però tothom vol que la persiana de casa es desplegui amb un botonet. Francament a mi no em serveix que la televisió funcioni amb energies renovables si fa més beneïts.

I per a tu, què és el “medi ambient”?

Simplement casa nostra i medi ambient som tots. H.D. Thoreau deia que els millors paisatges eren aquells on la civilització no hi arriba i, salvant la distància del significat acadèmic de la paraula “paisatge”, per a mi això és el medi ambient. És aquell entorn/espai/paisatge on encara no hi hem furgat el nas. Allò que ha fet i fa que siguem res més que una espècie en un planeta. Afegia Thoreau que el pitjor perill de l’home és néixer en ambients massa civilitzats lluny del bosc, perquè en aquell instant, ens exclourem de casa nostra, ens exclourem del medi ambient. Crec que aquesta és la principal malaltia humana.

Què en penses del fet que Es Busquet no s’editi en paper a partir d’ara?

Em sembla un debat erm. Al meu parer és un error pensar que un ha d’eliminar a

l’altre per “modernitat”. Per a mi no existeix una incompatibilitat de fer les coses en paper i en format electrònic. Quan va aparèixer la televisió, va desaparèixer la ràdio o els diaris? No, cada un té un funció i un abast diferent, però no són, ni haurien de ser incompatibles. Tanta sort que Es Busquet té versió electrònica! Imaginau què passaria si no tinguéssim aquesta opció! El que em sap greu són els motius pels quals es deixa de fer en paper. Esper que un cop passem aquesta situació difícil, es pugui tornar a publicar en paper.

Ets una defensora de la utilització de les noves tecnologies?

Si la defensa significa l’eliminació de la resta de sistemes, no; les noves tecnologies tenen una sèrie d’avantatges com la facilitat d’estar informat més globalment o accedir a opinions crítiques freqüentment censurades però també comporta inconvenients; hem de recordar que mitja humanitat segueix sense llum i que els aparells necessaris no estan a l’abast de tothom ni són sostenibles, recordem la problemàtica del coltan per als mòbils... Amb això vull dir que hi ha d’haver de tot perquè s’adapti a totes les persones.

Quina utilitat pot tenir una biblioteca amb la generalització d’Internet?

La de sempre, recollir i vetllar pels coneixements que la humanitat ha anat adquirint al llarg de la seva història i posar-los a l’abast de tota aquella persona que vulgui seguir indagant. A Internet, ni s’hi vetlla ni s’hi recull, està exposada i a més controlada —no hem d’oblidar-ho. Us imagineu que la humanitat es queda sense llum?? com accedim als coneixements? A Internet trobarem publicats els grans supervendes, i fins i tot una selecció barroera de velles joies de la literatura universal, però i aquell assaig d’una escriptora desconeguda, que vau descobrir contigu a aquell gran llibre que cercàveu? El trobareu a Internet?... La biblioteca ofereix la màgia del contigu.

Deduïm que t’agrada llegir? Què llegeixes?

Molt m’agrada, això també es pot fer a la natura. Llegeixo els contigus... jajaja, llegeixo qualsevol cosa que em caigui a les mans, sempre que no siguin comercials o els recomanats per tothom. M’encanten els clàssics i els llibres clau en el desenvolupament del pensament de la humanitat. Els còmics també m’agraden molt. No podria triar-ne un o dos o un tema... m’agrada tot sempre que em faci pensar.

Què és i que representa per a tu el GOB?

Aire. Per a mi el GOB va ser el responsable que assistís a la meua primera manifestació conscient, la de declaració de Cabrera com a Parc Nacional. Dins el teixit històric de l’illa, el GOB sempre ha clamant per uns principis amb els quals m’hi identificava. Ara, que soc més gran i amb esperit crític, és el lloc on em sento còmoda pensant el

que penso, és a dir, aire.

Què és el que més t'agrada del GOB?

El grup en si, la gent amb qui m'hi sento bé, les amistats i les activitats que s'hi desenvolupen, el fet que no hagi perdut mai l'esperit de difusió de coneixements i que tothom és benvingut sigui un expert, o un analfabet acadèmic.

I el que menys?

La utilització que en fan els mitjans de comunicació. La impressió és que som un grup d'opinió o un braç polític "alternatiu". I els científics no opinem, tenim uns resultats científics, resultats d'estudis que condueixen a unes conclusions, però no opinions.

D'on et ve la teva afició a l'ornitologia?

Bé, primer de tot he de dir que no ho soc ornitòloga, eh? Que per això calen anys, estudis i moltíssimes hores, considerar-m'hi seria menysprear els qui ho són realment. Ara, l'afecció ni idea... considero les aus homònimes dels peixos, grans nedadors de l'aire. A més, és molt fàcil observar-los, basta quedar-se quieta i escoltar.

Surts a fer observacions d'aus?

Sempre que puc, en qualsevol excursió ja surten, són implícits al paisatge. Amb el GOB a més aprens a identificar-los, així com també les característiques del seu comportament, que és el que més m'agrada. Amb ells he adquirit l'hàbit de dur uns prismàtics penjats del coll quan em poso les botes d'excursió.

Emprar una cadira de rodes no és un impediment per fer excursions?

No ho hauria de ser. Les cadires de rodes són instruments que minven la discapacitat. Si l'augmenten els hem triat malament. Una altra cosa és l'entorn. Efectivament moltes excursions i camins a Mallorca no estan pensats per a aquest instrument, però sempre hi ha alternatives i dreceres

que fan el trajecte possible. Jo el que dic sempre és: tu descriu-me el camí, i jo et diré si el puc fer.

Quins son els teus llocs favorits de Mallorca?

Ui... Això és secret sumari gairebé, perquè m'agraden els llocs on hi ha poca gent i si els dic... M'enfony sovint pel Salobrar de Campos i ara he trobat l'atractiu a les torres de vigia, tenen camí per arribar-hi, mitjanament practicable i unes vistes im- millorables.

T'agradaria que aquests llocs tinguessin una major accessibilitat? Creus que no estan prou adaptats per a les persones amb alguna discapacitat?

La diversitat funcional de la població és l'assignatura pendent a l'hora de dissenyar itineraris, i amb això no vull dir que asfalteu el Puig de Coma Sema per fer-lo accessible. Molts cops els llocs són accessibles però no estan senyalitzats perquè ni tan sols hi hem pensat. Ara bé, atenció!

No hem d'entrar en el debat demagògic que millorar l'accessibilitat és sinònim de massificació. El turisme ens ha fet molt de mal a les illes. Jo m'estimo més 100 famílies amb infants a la ruta de pedra en sec que 50 joves a la platja després d'una nit de botellot.

Què voldries fer que no hagi fet mai encara?

Buafff el món és ple de coses a viure... fer un viatge a Sud-Amèrica o Tailàndia, treballar per alguna ONG, escriure un llibre, nedar fa somiar...

Com has dit al començament, i tal com ha quedat clar en aquesta breu entrevista, ets una persona optimista. Veus el futur ambiental de Mallorca i de les nostres illes amb el mateix optimisme?

Veig molta feina per a gent molt feina, si volem un futur... M'explicaré: malauradament aquesta pregunta avui en dia està lligada a la política i aquest és el pitjor concepte que podem tenir de "medi ambient". Per desgràcia la vida civil acomodàcia i l'estret carrerany de la política ha posat en contraposició el desenvolupament social i econòmic amb aquest medi ambient que ens sustenta, aquest entorn o espai que ha reduït les seves funcions a proporcionar recursos a la nostra avarícia desenfrenada i banal. Cal gent valenta i feina amb ganes de canviar els valors de tenir per ser, de gaudir per desitjar, del que mira pels nets pel qui mira per ell. Tenim molta feina per endavant per incorporar el decreixement i la reinclusió de l'home a l'entorn i no defallir davant la frase de "i de què serveix". No és pessimista, però em sembla la crua realitat.

L'observació enigmàtica - Concurs

Arribam al final del concurs d'en- guany, presentant-vos la quarta i dar- rera de les imatges.

Vos recordam que en aquest joc us presentam una instantània d'un au- cell amb una postura o una pers- pectiva estranya que en dificulti la identificació. Però ATENCIÓ!, iden- tificar-lo correctament és possible, sempre que us fixeu en la informació i detalls que podem obtenir de la foto- grafia: plomes de la cua, de parts de les ales, colors dels mirallets, marges d'ales o cua, carpó, detalls de l'hàbit- tat,... qualsevol cosa que es vegi pot

ser una bona pista i la suma de totes us podrà dur a la identificació correcta de l'exemplar.

Els participants ens han de fer arribar les respostes al nostre correu i, a final d'any, d'entre les persones que encertin el resultat de les 4 fo- tografies seleccionarem un guanyador o guanyadora. Aquesta persona s'en- durà com a premi un magnífic lot de llibres sobre ornitologia. La vostra res- posta a l'enigma l'heu de fer arribar per correu electrònic a l'adreça orni- tologia@gobmallorca.com, indicant al camp "assumpte" el text "concurs

d'identificació" i, dins del missatge, ens heu d'indicar el vostre nom i lli- natges i el nom de l'espècie en català, castellà o anglès, seguit del seu nom científic. Com podeu imaginar, per a cada enigma només es pot enviar una resposta per participant.

Tot i que evidentment seran més valorats els concursants que ens han fet arribar les respostes d'hora, do- nam una nova oportunitat als despis- tats que no enviaren la resposta en el seu moment per tal que encara pu- guin participar.

La fotografia es va realitzar dia 30 d'octubre de 2005 al municipi de Muro. Aquest és el repte que us presentam.... sabríeu identificar aquest au- cell?

Animau-vos a participar !

Enviau la solució a ornitologia@gobmallorca.com